

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

PROSINEC 2021*** ROČNÍK XXII.*** ČÍSLO 12

Cítát inspirující:

Žádná neřest se do člověka nezažere tak jako spisovatelství.
L. Feuchtwanger

VÁNOČNÍ

konečně svobodní
a nad svobodu není
konečně svobodní
a můžeme se ptát:
jsme součástí kalíšků
ve kterých nektar pění
a boží sosáček
umí náš nektar sát?

konečně jsem si jist
a nad jistotu není
smrt obrací jen list
a motýl slaví s tou
nádhernou volností

v níž sny se v život mění
když vesmír mění Bůh
z nečisté na čistou

konečně obraz jsi
a nad ten obraz není
konečně věříš v něj
i sám Bůh uvěřil
že po dnu trápení
kráčíme vyléčení
jsme článkem tajemství
když poznáváme cíl

AΩ

Příjemné prožití vánočních svátků

*šťastný Nový rok i celý rok nový 2022
přeji Teslíkovi*

Když jsme vstupovali do roku 2021, doufali jsme, že bude s ohledem na covidová opatření lepší. Leč ani těch právě uběhlých dvanáct měsíců nebylo bez celé řady opatření a omezení nejen kulturních akcí a setkávání. S nastupující zimou se může zdát, že by snad rok 2022 mohl být klidnější, ale neradujme se předčasně.

Jaký byl rok 2021 z pohledu literátů Jičínska?

Chudý na akce! Uvědomme si, kolik vystoupení se konalo a porovnejme jej třeba s rokem 2019. Já jsem vlastně vystupoval jen na jarmarku jičínské knihovny koncem srpna. A pak ještě na Mělnickém Pegasu s pásmem o Fráňovi Šrámkovi. Pochopitelně i spolková činnost byla na minimu. Sešli jsme se sice na internetu, ale osobně ani jednou.

Je pravdou, že v druhé polovině roku bylo možností víc, ale opět se nekonalo vyhlášení Řehečské slepice v Knihovně Václava Čtvrťka. Nedošlo ani na Jivinského Štefana a ve výčtu neuskutečněných akcí bych mohl pokračovat.

Abychom jen nenaříkali, podařilo se uskutečnit další ročník Martinské poetické jeseně, kde opět nechyběl jičínský zástupce (Bohumír Procházka).

Bohatý na úspěchy v soutěžích! Opravdu v letošním roce jsme zaznamenali vysoký počet umístění na literárních soutěžích. Potěšitelné je, že vedle „tradičních“ oceněných se prosadila i Dana Beranová, takže celková bilance zní – 17 ocenění, dokonce čtyři první ceny! Pochopitelně ne každá soutěž a tím i ocenění má stejnou kvalitu, ale určitě to dokazuje, že tvorba našich autorek a autorů je kvalitní.

Bohatý na vydané knihy! Možná menší možnost setkávání, přispěla k tomu, že vyšlo více publikací. Jičínští literáti jsou zastoupeni i v řadě sborníků nejen ze soutěží. Svoje knihy vydal Václav Franc (sbírka „Křižovatky samot“ a povídky „Vyláchněte si!“) a (sbírka Vyšla knížečka „Polibek“ (autoři Pluhařová, Veselovský, Franc). Václav Teslík vydal sbírku „Sedni si vedle mě.“

Úspěchem je i uveřejnění poezie Václava France v Tvaru.

Kromě toho vydali svoje knihy autoři z regionu, kteří nepatří sice do naší skupiny, ale určitě stojí za zaznamenání kniha Jindřišky Kracíkové „Veselé Vánoce, Kristýno!“ a Jiřího Čutky „Jen tak si píšu.“

V přípravě je další povídkový soubor sedmnácti autorů na téma „Já se tam vrátím“ a názvem „Návraty.“ V neposlední řadě potom opět vyšlo dvanáct čísel KOBRY a ČAJe. Bohumír Procházka vydává svoje Prochoroviny.

Spolkový život? Tady rozhodně žádná sláva. Nesešli jsme se ani v Lucii a dokonce a ni o prázdninách na stmeláči. Bohužel. Covid nás rozděljuje čím dál víc, nespasí to ani on line schůzky po internetu.

Snad o to víc jsme psali. Já jsem rád, že jsem svoji básnickou tvorbu konzultoval s Vaškem Teslíkem prostřednictvím mailů, takže o sobě určitě víme a doufejme, že až to bude zase možné, najdeme k sobě cestu.

Vstupujeme do roku 2022, dvojkového roku a opět doufáme. Přál bych si, aby ten nastupující rok nebyl ještě horší než dva roky předešlé. Abychom přes všechny peripetie byli zdraví, nikdo z nás neopustil (letos Zora Šimůnková) a literární tvorba nám přinášela radost a znamenala formu povzbuzení.

V příštím roce na podzim si připomeneme dvacet let od vydání prvního čísla ČAJe. Rád bych se s Vámi sešel 23.dubna na 21.ročníku Řehečské slepice a dalších akcích.

A jedna malá velká radost na závěr. Nebudu prozrazovat víc, ale můžu nakousnout, že jeden autor či autorka chystají na podzim 2022 vydání knihy v jednom velmi prestižním nakladatelství!

Děkuji všem, kteří v jakékoliv míře přispěli k šíření kultury a literatury v našem regionu. Chtěl bych poděkovat Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně, všem knihovnicím, které na nás myslí a poskytují nám podporu v naší činnosti.

Přeji Vám všem krásné Vánoce a hodně zdraví, štěstí, úspěchů v osobním, profesním i literárním životě v novém roce 2022!

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Ilona Pluhařová je zastoupena ve sborníku nakladatelství BRK „Adventní kalendář povídek na zimní nečas“ povídkou „Žádný čas na nečas.“
- V časopise Knižní novinky č.21 (25.října – 7.listopadu 2021) najdete článek Bohumíra Procházky o 31.ročníku Podzimního knižního veletrhu v Havlíčkově Brodě „Veletrh nejen o knihách.“
- Ilona Pluhařová L získala čestné uznání na soutěži Máchovou stopou v Litoměřicích za povídku motivovanou číslem třináct.
- Václav Teslík vydal sbírku „Sedni si vedle mě.“
- Václav Franc napsal doslov ke knize Evy Černošové „Jak jsem nenapsala knihu.“
Václav

ČAJ č. 183 – ADVENT

Prosincové číslo je číslo adventní, neboť advent je hlavním hostem ČAJe. Doufám, že si v tom předvánočním shonu najdete čas na symbolické přečtení adventních povídek. Dovoluji si nabídnout čtyři jako na adventním věnci, plus jednu štědrovečerní navíc.

Do adventního věnce jsem zařadil následující povídky: PRVNÍ ADVENTNÍ POVÍDKA Alena BARTOŇOVÁ Mourek, DRUHÁ ADVENTNÍ POVÍDKA Jiří ŠANDERA Podivná vánoční přání, TŘETÍ ADVENTNÍ POVÍDKA Jan ŘEHOUNEK Jak jsem fotil Vánoce, ČTVRTÁ ADVENTNÍ POVÍDKA Eliška KOPPOVÁ Doma nejlíp A JEDNA NAVÍC ... ŠTĚDROVEČERNÍ Václav Franc PRVNÍ VÁNOCE SAMA.

Rozhovor nejen o Vánocích v New Yorku poskytla mladá autorka Kristýna Petišková.

Tvorbu regionálních autorů kromě moje povídky zastupuje Ilona Pluhařová básní Zebín.

Václav

OCENĚNÍ NA LITERÁRNÍCH SOUTĚŽÍCH AUTORŮ Z JIČÍNSKA V ROCE 2021
--

1.cena

- Ilona PLUHAROVÁ na 17.ročníku soutěže Hlinecký hrneček Městské knihovny Hlinsko, ve IV. kategorii (ostatní) za příspěvek „Výhra číslo 50“
- Pavel VELEŠOVSKÝ na soutěži „Můj svět“ ve Frýdku – Místku. v kategorii próza autoři nad 30 let za povídku „Youtuber.“
- Ilona PLUHAROVÁ na literární soutěži Arthotič v II.kategorie (dospělí - 41-59 let), za povídku „Dědova bible.“
- Václav FRANC v soutěži Kultura21 za báseň „Opravář.“

2.cena

- Václav FRANC na 17.ročníku soutěže Hlinecký hrneček Městské knihovny Hlinsko, ve IV. kategorii (ostatní) za příspěvek „Až se bude psát rok 2050“
- Pavel VELEŠOVSKÝ Regionální knihovna Teplice a nadační fond Grácie vypsaly literární soutěž na téma „Já tak mít čas“ za příspěvek „Můj čas.“
- Václav FRANC na literární soutěži Mělnický Pegas 2021 v kategorii D (autoři, kteří vydali sbírku) za soubor básní „Ráj to napohled.“

3.cena

- Pavel VELEŠOVSKÝ – 20.ročník Řehečské slepice, próza – povídka „Hodina duchů“
- Václav FRANC soutěž „Můj svět“ ve Frýdku – Místku, próza autoři nad 30 let za povídku „První Vánoce sama.“
- Ilona PLUHAROVÁ Regionální knihovna Teplice a nadační fond Grácie, soutěž na téma „Já takj mít čas“ za příspěvek „Já tak mít čas“
- Ilona PLUHAROVÁ Regionální knihovna Teplice a nadační fond Grácie, soutěž na téma „Perný den“ za příspěvek „Anketa.“
- Dana BERANOVÁ v celostátní literární soutěži Vidoucí s povídkou „Plánata.“

Čestné uznání a další ocenění

-Václav FRANC na literární soutěži Mělnický Pegas 2020 čestné uznání v kategorii D (autoři, kteří vydali sbírku) za soubor básní „Karanténa.“

- Václav FRANC na literární soutěži vyhlášené Městskou knihovnou Antonína Marka v Turnově „Strípky z Ráje“ v kategorii próza za povídku „Trocki.“

- Václav FRANC na soutěži „Polabská vrba 2021“ vyhlášené Knihovnou Eduarda Petišky v Brandýse nad Labem v kategorii próza mezi trojicí oceněných autorů (bez určení pořadí) na téma „Vzpomínky na babičku a dědu“ s povídkou „Století mého rodného domu.“

- Dana BERANOVÁ se se svými dvěma povídkami dostala v konkurenci více než stovky příspěvků do výběrového kola soutěže „Vidoucí 2021“ (dvacet povídek), kde s povídkou „Zloději“ ji jen těsně unikl postup do finálové pětky, obsadila 6.místo.

- Ilona PLUHÁŘOVÁ na soutěži Májovou stopou v Litoměřicích za povídku motivovanou číslem třináct.

***) Jestli nějaký Váš úspěch v uvedeném výčtu chybí, přihlaste se na moji adresu (Franczub@seznam.cz). Prosím autory, aby mi oznamovali průběžně i svoje další aktivity, aby náš přehled, nejen soutěžních výsledků, byl úplný.**

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

Dörte Hansenová: Polední hodina

Vydáno: 2019, Host

Překlad: Viktorie Hanišová

Přiznám se, že mi chvíli trvalo, než jsem se trochu zorientoval v románu Dörte Hansenové, v jejich retrospektivách a časových posunech, ale výsledek stál za to.

Autorka předkládá čtenářům obraz Brinkenbüllu, jak se mění v průběhu času. V době, kdy staré odchází a nové se ujímá vlády. Viz str. 264 : „Statky hynuly, zato všude v okolí bujely kasárna, cvičiště, sklady zbraní a letecké základny. Říkalo se jim záchytné tábory pro sedláky ... Vyřazení sedláci teď hlídali s ovčáckými psy sklady zbraní nebo letecká zařízení ... Přeskolili se z radlic na zbraně... Nikdo se už nemusel krčit, už nebyl odkázaný na slunce, vítr ani déšť. Nemusel se trápit s přírodou.“

Nakonec do vsi se stěhovali, viz str. 259: „...všichni ti Berlínané a Hamburčané, kteří se najednou stěhovali do vesnic, nikdo netušil, co hledají. Skupovali opuštěné statky, staré kovárny a osiřelé vesnické školy, odstavená nádraží a osiřelé vesnické školy a mlýny, kterým se už netočila kola.“

Autorka zaznamenala „konec starých časů,“ které zastupuje rodina dědečka Sönke Federsena, hostinského, který se nechce vzdát rodinného hostince, ačkoliv brzy oslaví se svojí ženou Ellou platinovou svatbu. I sedmačtyřicetiletý vnuk Ingwer se vrací z města do rodné vesnice, aby začal chápat život svých předků.

Vesnice je zaplněna řadou postavíček jako například učitelem Steensenem působícím vesnici třicet pět let. A kapitola č. 16 „Lidé, slyšte znamení“ vypráví jeho příběh. Mimochodem velmi zdařile!

V knize poznáme i Marret Apokalypsu, Ingwerovu matku, svéráznou postavu.

Přiznám se, že když jsem četl závěrečnou kapitolu této výjimečné knihy, připadal mi ten právě popsaný příběh jako můj. I já jsem zažil stav, kdy ve vesnici najednou viz str. 307 „... už nebyla slyšet žádná zvířata ... Když Ingwer procházel vesnicí, napadaly ho jen věci, které zmizely. Bandasky na mléko, kaluže na dvoře, jilmy s propletenými

větvemi... Nahlédl do archivu brinkenbüllského zániku, teď se mu vybavilo vše, co mu scházelo. Pocit štěstí a závrat', které míval, když seděl na valníku ...“

Nostalgický návrat Dörte Hansenové je kniha, které jsem
„podlehl.“
Václav

Alena Krtilová Po Vánocích

Uteklo to zas tak rychle,
jako každým rokem.
Proč tak letí všechno krásné,
proč to nejde krokem?

Těšíme se, chystáme se,
pak zazvoní zvonec
a nežli se nadějeme,
je Vánocím konec.

Dárčky jsou rozděleny,
stromek začne padat,
Nový rok je před námi -
pravou vpřed! Co naplat...

P.S.:
Kéž je ten rok bez kovidu,
největší je přání.
Máme radu odborníků:
Plošné očkování !?!?!?

400.VÝROČÍ - BOHUSLAV BALBÍN A JIČÍN

Když se v roce 1999 konala v jičínském muzeu konala výstava u příležitosti 375.výročí založení gymnasia, měl jsem jeden zvláštní zážitek. V galerii absolventů či studentů tohoto ústavu byl jako první představen Bohuslav Balbín. Jako poslední začínající autor Václav Franc.

Přiznám se, že jsem měl pochybnosti, jestli do té významné společnosti lidí vůbec patřím. Snad jsem si za více než dalších dvacet let aspoň trochu zasloužit moje zařazení, ale to nechť posoudí jiní.

Bohuslav Balbín z Vorličné (3. prosince 1621 Hradec Králové – 29. listopadu 1688 Praha) na své životní pouti studoval nejen v Jičíně, ale i v Broumově, Praze, Olomouci, Brně a Kladsku. Jako český literát, ačkoliv psal svoje díla latinsky, patřil k jezuitskému řádu. Jako kněz se účastnil rekatolizace v českých zemích, ale můžeme jen zařadit mezi obhájce českého jazyka v době baroka. Psal proti necitlivé rekatolizaci a byl často překládán. Třeba právě za spis *Legatio Apollinis coelestis ad universitatem Pragensem etc.* byl poslán do Klatov. Jedno z jeho nejznámějších děl je *Dissertatio apologetica pro lingua Slavonica, praecipue Bohemica* – Rozprava na obranu jazyka slovanského, zvláště pak českého.

Ve výčtu jeho děl mě zaujala sbírka satirických epigramů *Examen Mellisaeum* – Roj včel.

Ve sborníku *Osobnosti spjaté s gymnáziem v Jičíně* (vydáno v roce 1999) najdete u hesla **Bohuslav Balbín** následující informace. Jezuita, historik, profesor Univerzity Karlovy v Praze, v Jičíně studoval 1632 – 1633, působil 1662, 1667 – 1668, 1679.

Z Balbínova díla *Historia collegii Gieczinensis Societatis Iesu conscripta a R.P. Bohuslao Balbino* čerpá PhDr. Ivana Čornejová, historička, v článku Jičínské gymnázium za jezuitů (viz *Jičínské gymnázium 1624 – 1999, Almanach k 375.výročí založení*, vydáno 1999).

Určitě si Bohuslava Balbína připomeneme za pár let, až se bude slavit v roce 2024 400.výročí založení gymnázia v Jičíně.

Václav

SOUTĚŽ - Objevitelé, dobrodruzi, průkopníci

Plzeňský literární festival, z.s., vyhlašuje soutěž pro veřejnost na téma **Objevitelé, dobrodruzi, průkopníci** u příležitosti několika významných výročí v letech 2021 a 2022.

PRAVIDLA:

Napište povídku nebo báseň na téma významných cest a objevů. Může to být povídka, bajka, fejeton, úvaha, rozhovor s dopravním prostředkem či rozhovor mezi dopravními prostředky, fiktivní rozhovor s některým cestovatelem, fiktivní povídání velkých cestovatelů a objevitelů v nebi, sonet, balada...

Jednotlivým prvkem je prvenství nebo mimořádná odvaha na zemi, na moři, ve vzduchu i v kosmu.

Každý účastník může zaslat maximálně dva příspěvky, jeden příspěvek v kategorii próza a jeden v kategorii poezie.

Nezapomeňte uvést Vaše jméno, příjmení a věk.

Účastníci soutěže mohou svoje příspěvky posílat v elektronické podobě v editovatelném formátu na e-mail: zaspissoutez@seznam.cz nejpozději do 28. 2. 2022.

ROZSAH PRÓZY 2 – 10 normostran (3600 – 18 000 znaků)

KATEGORIE:

Děti 10 – 15 let, Mládež 15 – 20 let, Dospělí nad 20 let

Z nejlepších prací vydáme sborník.

Autoři zasláním příspěvku poskytují Plzeňskému literárnímu festivalu, z.s., licenci k bezplatnému užití, zveřejnění a knižnímu vydání spojeného díla. Autoři dále souhlasí se zařazením zasláního příspěvku do spojeného díla a s provedením gramatické a stylistické korektury příspěvku.

Na podzim v rámci VIII. ročníku Plzeňského literárního festivalu 2022 proběhne křest sborníku.

Těšíme se na vaše příspěvky!

Vyhlašovatel si vyhrazuje právo sborník nevydat v případě, že nebude zaslán dostatečný počet kvalitních příspěvků.

Útlá knížka Jiřího Čutky „Jen tak si píšu“ přináší vzpomínkové texty. Autor se vrací do svého dětství, do milované Bukové, do jižních Čech. Ve svých textech přináší svědectví o svém dětství a dospívání, o životě na malé vesnici ještě za 1.republiky, za 2.světové války a v poválečných letech.

Jen na vysvětlenou, Jiří Čutka mladší je mým pacientem. Před časem mi přinesl na ukázkou pár textů svého otce Jiřího Čutky staršího. Přiznám se, že mě ty texty oslovily. Jsem rád, že se podařilo synovi vydat knížku svého otce, kterou pokřtil v říjnu v bělohradské knihovně.

Ale není to jen vzpomínání, jsou to texty napsané krásným jazykem, popisované historky se čtenáři přímo zobrazují před očima. Zvláště když je doplňují nádherné ilustrace Ivana Straky.

Autor dokáže zájemce vtáhnout do děje. Zároveň je kniha svědectvím o časech minulých, zvyklostech života na vesnici a svým způsobem i kronikou.

Mohl bych citovat ze všech povídek, ale vybral jsem si „O trakaři a o krávě“, kde se Čutka vyznává ke svému vztahu ke krávě Šimle až po její odchod na jatka. Tady jsem si vzpomněl i na podobný příběh u nás, který popisují ve svých vzpomínkách na dětství o několik desítek let později než autor této knihy. Ale podstata je stejná. Vztah člověka k přírodě, ke zvířatům nebyl jen deklarovanou frází, jak jsme na to mnohdy zvyklí dnes, ale byl opravdu upřímně prožitý se všemi trpkými prožitky vesnického života.

Viz str.20: „Šimla šla pomalu, jako by věděla, že je to její poslední procházka po známé cestě. Když došla na úroveň našeho okna, otočila hlavu k chalupě a dlouze zabučela. Tatínek odešel z kuchyně se svěšenou hlavou a my si společně u stolu pobřečeli. Byla to dobrá kráva, už se na jejím hřbetě nepovezu.“

Na závěr ještě krátce z povídky „Lahoda.“ Představte si dnešní děti, co by tomu třeba řekla Gréta? Cituji, viz str.12: „My děti – sestra a já – jsme vždycky, při každém pečení, dostaly svůj bochánek. Ten byl pro nás a my se na něj těšily jako se dneska děti těší snad na čokoládu nebo na banány.“

Václav

Něco jako doslov?

Kniha Evy Černošové „Jak jsem nenapsala knihu“

Nechanická autorka, předsedkyně Střediska východočeských spisovatelů, opravdu „nenapsala“ knihu.

Pokud jste totiž dočetli až do konce, zjistili jste, že vytvořila ojedinělou příručku plnou rad do života. Najdete v ní rady budoucím matkám, jakési desatero, ba odpovědi na otázky života (a s trochou nadsázky i smrti).

Poradí Vám, jak se zachovat, když platební karta trucuje na benzínce, jak se vdát s berlemi, pokud se nešťastně vyhýbáte kočce či na co si dát pozor na facebooku. Jako matka se podělí se zkušenostmi s tchýní a proč je důležité znát básně Karla Jaromíra Erbena Polednice. Nakonec i rada od tchýně přijde vhod („Když jednou ten knedlík koupíš, taky se nic nestane!“) Jako novomanželka a matka vás připraví na šestinedělí manžela, které se může protáhnout či na zásnuby v Řecku. Dodá recept na harmonické manželství. Možná vás zachrání před svatební hostinou, kde chybí jídlo.

Dostanete se s ní i do školy, kde se můžete seznámit s humanitární pomocí pro české učitelky, instruuje vás, jak si počínat při setkání s inspektorem či učitelkou tělocviku považující svůj předmět za ten nejdůležitější.

Dozvíte se, jak se z vás v lese stane pytlák, ačkoliv jste se domnívali, že kácíte v lese legálně. A nevyhnete se ani radám veskrze praktickým, třeba útoku atomovou pumou na město Písek či hodu granátem, jenž můžete jako pacifista odmítnout, pokud s touto disciplínou vnitřně nesouhlasíte.

Pochopitelně těch rad je mnohem víc, protože Eva Černošová je

ve své podstatě jako „homo pedagogicus exhibicionistka.“

Eva už jako malá tíhla k literatuře a ke zvířectvu ať již osrstěnému či opeřenému. Myslím si, že jí její lásky zůstaly i v dalším životě, takže vás může i dnes překvapit otázkou: "Nechcete kotě?"

Příručka Evy Černošové je především čtením o tom, jak žít a přežít s humorem! Co je to vlastně humor? Co člověk, to jiný názor. Jeden má rád holky, jiný vdolky.

Já osobně mám rád humor laskavý, neurážející, hladící a i v neradostných chvílích ulehčující od stresu a bolesti.

Domnívám se, že příběhy Evy Černošové patří mezi kategorii humoru povznášejícího. Autorka na zdánlivě banálních příbězích, podobných jakých většina z nás prožila mnoho, nachází vtipné okamžiky. Dovede se pozorně dívat pod povrch věcí i lidských duší a aniž čtenář tuší, vtahuje jej do děje, takže se stává jeho součástí.

Společně s autorkou se nebojím, že by si, cituji: „ tato kniha (příručka) čtenáře nenašla!“

Václav

SILVESTROVSKÁ KOBRA

Ani letos, jak již je tradicí, nechybí v prosincové KOBŘE silvestrovská příloha. I tentokrát je plná nepravdivých zpráv a informací. Doufám, že Vám příjemní závěr letošního roku.

Co se v ní dovíte? Třeba jak byl Václav Franc čestným hostem pražského knižního veletrhu nebo jak jičínská knihovna zřídila literární WC budky. A možná vás překvapí hrůzná svědectví z historie jičínského spolku či proč si Martin Žantovský uspořádal soukromý stmeláč?

Václav

„O Stříbřitělesklý halmochron“

Sci-fi klub ANDROMEDA Plzeň vyhlašuje 33. ročník literární soutěže Soutěžní podmínky:

♣ Zasláné povídky musí být v žánru sci-fi. Upřednostňujeme zejména povídky na téma cestování časem.

♣ Musí jít zásadně o dosud nepublikované povídky v českém nebo slovenském jazyce

♣ Rozsah povídky je omezen na 40 normostran (doporučený formát je řádkování 1,5, písmo Times New Roman, velikost písma 12, výchozí okraje 2 cm)

♣ Každý autor může zaslat do soutěže maximálně tři povídky

♣ Soutěž je NEANONYMNÍ - tzn. příspěvky musí mít v hlavičce jméno autora či alias, pod kterým budou uváděny.

♣ Texty musí být napsané v běžném textovém editoru (ve formátu .doc, .docx, .odt, .txt apod.) Soubory by neměly obsahovat viry známého či neznámého původu.

♣ NEZAPOMÍNEJTE UVÁDĚT KONTAKTNÍ POŠTOVNÍ ADRESU!

♣ SFK ANDROMEDA si vyhrazuje právo na uveřejnění povídek ve sborníku soutěžních prací. Prosíme autory, kteří nesouhlasí se zveřejněním svého příspěvku na Internetu, necht' nás na to laskavě upozorní.

♣ Ocenění autoři obdrží pamětní diplom a tištěný sborník oceněných prací, vítěz se stane držitelem funkčního modelu Halmochronu. Všichni účastníci soutěže obdrží elektronickou verzi sborníku se všemi soutěžními povídkami. Uzávěrka soutěže je dne 30. dubna 2022. Vyhlášení výsledků proběhne během září 2022

♣ Soutěžní příspěvky zasílejte výhradně v elektronické podobě na e-mailovou adresu: endymion@email.cz, nebo na adresu: Petr Kaufner; Kralovická 41; 323 32 PLZEŇ, kde získáte i další informace

♣ Pořadatelé se zavazují, že osobní údaje účastníků soutěže neposkytnou žádné třetí osobě a využijí je pouze pro komunikaci s autory prací.

Jindra LÍROVÁ – BYLO, JE A BUDE

Mělnická básnířka a autorka řady sbírek pro dospělé i děti Jindra Lírová tentokrát připravila pro dětské čtenáře krátké básničky, ve kterých postupně projde celý rok.

Poezie je doplněna obrázky ilustrátorky Tat'ány Kořenkové z Plzně, které rozvíjejí představivost dětského čtenáře.

Básničky začínají v létě, jak napovídají třeba básně „Horké léto“ nebo „O prázdninách.“ Následně se posouvají do podzimu („Vlaštovky odlétají,“ „Od barev podzim“ atp.), aby přešly do času adventu a přelomu roku („Advent,“ „Pečení cukroví,“ „Zimní obrázek.“) A postupně se hlásí o slovo jaro („Sněženky,“ „První kvítka,“ „Květná neděle.“) A celý roční cyklus se završuje.

Jindra Lírová dokáže v krátkých, většinou čtyřverších, navodit atmosféru a srozumitelnou formou předat malému čtenáři informaci, pocit, prožitek.

„Bylo, je a bude“ je zajímavým „kalendářem“ či pomocníkem dětem. V závěru autorka píše, „na zlatou rybičku/ zdalipak vyloví/ pro svoji básničku/ kouzelník se slovy?“ Myslím si, že Jindra Lírová je zdatným kouzelníkem se slovy, což nejen touto sbírkou opět dokazuje.

Malá ochutnávka z knihy:

Zimní obrázek

*To během noci nakreslili
do rozměklé prázdné hlíny
andělíci celí bílí
obrázky do prvního jíní.*

Těšení

*Poslední stránky teď' potichu čteme,
čas je jak rozevřená knížka.
Už ani dospat nemůžeme,
jak moc se těšíme na Ježíška.*

Václav

Snímek z jednoho z mála setkání autorů v roce 2021
na srpnovém jarmarku jičínské knihovny
při představení knihy „Slepičí vývar.“ Tentokrát je vidět, že tuto
fotografii nefotil Martin Žantovský (zcela vpravo),
ale Jan Lipšanský mladší.

**Krásné Vánoce a úspěšný rok 2022
všem příznivcům KOBRY
přeje Václav**

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska
Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka
Franczub@seznam.cz
Ročník 22. Číslo 12. Prosinec 2021.
(5.prosince 2021)
ikobra.rehec.cz